

Benidorm, a vint-i-cinc anys-llum

Vint-i-cinc anys són molts anys, però, malgrat això, i la marcada diferència que hi ha entre els primers intèrprets o grups que van anar a Benidorm i els d'enguany, són quasi els mateixos interessos els que els mouen.

Vicent PARTAL

La gent del Cabanyal, a València, s'ho prengué amb molt d'entusiasme allò. Actuaren al vell Rusafa Ernesto y los Jupers, los Kramers, los Ches i Els 5 Xics, en un festival-competició que organitzà Alapont —el dels discos—. Al final, la victòria va ser per a Els 5 Xics, i els seus fans, els del Cabanyal, sense pensar-s'ho massa, van estendre dins el local una rastellera de traques i la van botar foc.

El primer de maig i diumenge passat l'ambient que es respirava a Pachà tenia semblances i diferències enormes amb tot allò. En comptes de portar noms com aquells, que sonarien tan rancis ara, els grups es deien Ceremonia, Muzak, Pantaix, Kharms Colectivos o Seguridad Social. Els instruments en algun dels casos havien canviat tant, que ja eren *coses* amb noms com *SCI 64* o *Drumtraks* i guitarres o bateries d'un altra galàxia, si les comparem amb les dels anys seixanta, però —sempre hi ha peròs en totes les històries— la il·lusió, l'interès per quedar bé, l'aspiració a la fama, eren els mateixos. Encara que, és clar, ningú no botà foc a cap traca.

«A nosaltres, el que ens interessa és la promoció».

Clara i rotunda la contestació d'un dels membres d'Avenida Gamma a la pregunta de per què es presentaven a aquest insòlit Festival de Benidorm; la repetirien tots i cadascun dels grups amb els quals EL TEMPS pogué parlar: promoure's, arribar a la fama, viure de la música, viure d'una manera divertida i còmoda. Vint-i-cinc anys després del telegrama que encetà tota la saga dels Raphaels i Julios Iglesias, Benidorm encara servirà per a la mateixa cosa. Els temps, així, no han canviat tant com profetitzà el vell Dylan. Això sí, la parafernàlia és tota una altra. I malament si no.

Un nou Benidorm

«Tant l'Ajuntament de Benidorm com Ràdio-Cadena, els dos organitzadors, teníem ganes de canviar la façana al festival, perquè els temps són distints i el que ens interessava era acostar-nos a la música que fa la gent jove d'ara mateix. A la música que avui és comercial. I, de pas, potenciar la imatge de Ràdio-Cadena com una emissora jove i eminentment musical».

Jaume Millàs, director de la xarxa valenciana de l'emissora, s'asseu al seu despatx i prem, automàticament, els botons d'una

ràdio situada a la seua estacada. Té les parets atapeïdes de retalls de premsa i pòsters del festival. I és que, en realitat, tota la cinquena planta de l'edifici on hi ha instal·lada la ràdio té —la setmana de l'eliminària valenciana— més aparença d'una oficina de contractació o organització de festivals musicals que d'una altra cosa.

«Com que l'estructura de la nostra emissora és adaptada a la divisió de l'estat en comunitats autònomes, pensarem que seria interessant de fer fases de selecció en cadascuna d'aquestes. Això aprofitaria per a seleccionar més grups i, també, per a realitzar una sèrie d'actuacions amb un bon grapat». Una estructura original, la d'aquest vint-i-cinc festival de Benidorm, que, almenys per ara, s'ha revelat com a interessant.

L'arribada a la fase final, al mes de juny, es produirà, així, després de passar molts filtres, fet que assegura, també, la qualitat dels participants.

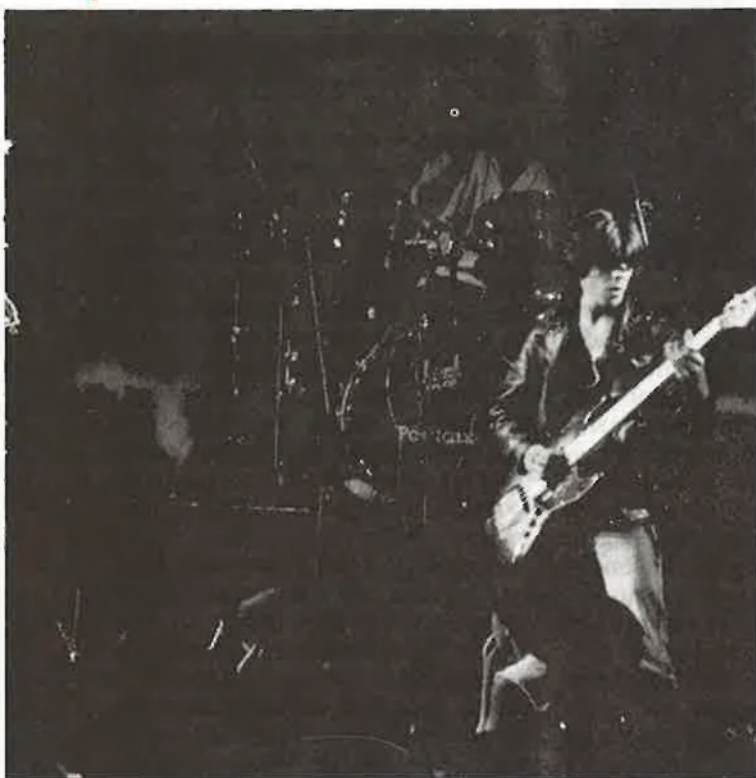
De primer, els grups inscrits hi envien una maqueta amb cançons, i un jurat tria els que considera millors. Aquests grups, en cadascuna de les comunitats autònomes, participen en un primer festival públic de pre-selecció, del qual eixirà un representant que acudirà a Madrid a una

Pantaix

nova actuació; després d'això, quedaran seleccionats set grups. Els set que participaran en la fase final de Benidorm.

«De totes les comunitats autònomes la que més resò ha prestat a la convocatòria ha estat la nostra. Només Madrid ens supera en nombre de participants» aclareix Millàs, uns participants que, per a Pep Laguarda —un dels membres del jurat en la fase valenciana del festival—, assoleixen un bon nivell de qualitat: «La meua impressió ha estat molt favorable, s'han quedat bons grups a mitjan camí, perquè no podíem seleccionar-ne més de deu, i n'hi ha que ni s'hi han presentat. Això vol dir que estem molt bé a nivell musical. Seixanta-quatre maquetes ens haguérem d'escollar en la fase prèvia, i hi havia veritables sorpreses. Grups que, tècnicament, són a l'altura de Nova York, un grup (de Burjassot) que

feia música africana, amb una xicona negra i tot, grups com Eider, format per gent de menys de divuit anys, etc.»

Els grups

Deu han estat els seleccionats per a aquesta fase valenciana. El dia 1 de

maig n'acturaren cinc i quatre dies després cinc més. Grups ben distints, que donen una imatge vària de l'actual música jove.

El primer d'ells, Ceremonia, és format per vells coneguts de la música valenciana. Amb gent que havia tocat en Glamour,

La Morgue i Fanzine, són uns dels pocs que han arribat a editar un disc, un maxi-single, i a actuar a Madrid i Barcelona. Muzak és un grup d'Alacant especialitzat a aplicar la informàtica a la música i que han col·laborat amb Ràdio 3; inclús, han arribat a actuar en televisió. Amb una sofisticació de mitjans impressionant, formen l'antítesi de grups com Pantaix o Tupés Colectivos, cada vegada més roc-fort els primers i, afectes al *rockabilly*, els darrers.

Per a Vicent Borràs, el percussionista de Pantaix «pot ser fotut perquè pots enfrontar-te amb la gent a la qual no va el *heavy*, però és la música que ens agrada fer, i prou». Tot i les seues prevencions i el fet de cantar en català, la seua actuació va ser molt ben rebuda. Ells van posar-hi molt de la seua part i van sonar molt bé, amb una bona posada en escena.

Els d'Avenida Gamma, per la seua banda, la història els ha pillat preparant la música d'una obra de teatre. Porten un parell d'anys tocant, han arribat a fer de teloners de Los In-

humanos i, segons ens conta Manuel Alonso, es veuen amb problemes per la proximitat de la mili per a dos dels seus components, fet que fa que tinguem ganes de deixar coses fetes ja.

Karmas Colectivos i Imágenes Prohibidas procedeixen de formacions anteriors de València i Alacant, i tenen, en general, una sòlida base musical. Experiència que contrasta amb la joventut extraordinària que llueixen els il·lusionats components d'Eider, un grup format per jovenets entre els quinze i els disset anys, precisament de Benidorm, que a penes ha tingut temps de fer algunes actuacions a la Marina.

Els àcids xicots de Seguridad Social (amb un maxi al carrer, *Mi almohada está prenada*) i Quebrada, de la Vall d'Uixó, un grup que, segons Juan José Segarra, un dels components, acudeix al festival «per sobreviure», completen la nòmina de valencians que aspiren a arribar a la finalíssima. Augusto Algeró (ho poden jutjar vostès mateixos) queda molt lluny.